



دکتر غلام حیدر
ابراهیم بای
سلامی دارای
دکترای جامعه

محقق

شناسی و عضو هیئت علمی
دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه
تهران می باشد.

چالش فرهنگی شد. یعنی اینکه یکسری جوامع با بحث و فرایند توسعه کنار آمدند و آن را پذیرفتند و به تبع آن یکسری تبعات فرهنگی را پذیرا شدند ولی از طرف دیگر یکسری جوامع از جمله جوامع عربی و مسلمان، در مقابل این فرایند از خود مقاومت نشان دادند و این مقاومت باعث شد که بحث فرهنگ به شکل دیگر اهمیت پیدا کند.

مهندسی فرهنگی

سیاست‌های عمومی در ایران

دکتر غلام حیدر ابراهیم بای سلامی

مکعبه
مقاله

نتایجی که از این فرایند به دست می‌آید پربارتر و مثمرتر خواهد بود. عقلانیت را می‌توان ابزار بهبود سیاست‌گذاری تلقی کرد. در تعیین اولویتها و سیاستهای هر جامعه؛ توجه کردن به ارزشها نقش کلیدی را ایفا می‌کند؛ چون هدف هر جامعه متأثر از ارزشها است. آنچه در بحث توسعه به شکلی مهم و قابل توجه به چشم می‌خورد چالشهای فرهنگی است که جوامع در رویارویی با توسعه با آن مواجه می‌شوند. بعد از دهه ۳۰ که سیاستهای کتز در حوزه اقتصاد و رشد دولت رفاه اعمال شد؛ محدودیتهای و تأثیرات سیاستهای سوسیالیستی و سیاستهای دولت گرایانه مشخص شد. بعد از آن با گسترش تکنولوژی فن‌آوری و اطلاعاتی و ارتباطاتی، موجی ایجاد شد که بحث آزادی فردی؛ گسترش آزادی و رقابت پذیری بیشتر اهمیت پیدا کرد. این امر باعث ایجاد یک

فرهنگ شالوده و مجموعه‌ای است از ارزشها، نگرشها، باورها و تمام آنچه تحت عنوان اصول نهادینه شده در یک جامعه جریان دارد. مهمترین بحث جامعه از جایگاه دولت؛ بحث سیاست‌گذاری عمومی به عنوان تلاش و فرآیندی آگاهانه در جهت استفاده از منابع مالی و انسانی جامعه برای بهبود و ارتقاء سطح کمی و کیفی جامعه است که عنوان توسعه از آن یاد می‌شود. آنچه این مقاله قصد ارائه و بیان آن را دارد تأثیر فرهنگ در فرآیند سیاست‌گذاری است. آنچه که جامعه ایران در تقابل با توسعه روبرو است بحث عقلانیت است که بعد از عصر روشنگری مطرح شد و به عنوان یک ابزاری برای سیاست‌گذاری مورد استفاده قرار گرفت. هر زمان که به بحث عقلانیت و فردیت در مسئله سیاست‌گذاری عمومی بیشتر بها داده شود و فرآیندهای سیاست‌گذاری عقلانی‌تر شود مسلماً

